

Người Yêu Tôi Tử Nạn

Diệu Ca 9

Vương Diệu

Phần khởi

1. Có ai thấy khổ nhục nào như khổ nhục
2. Muôn đời Chúa vẫn một lòng, Chúa vẫn một

này, mà Người Yêu tôi cam nhận. Nào
lòng, một lòng yêu con thiết tha. Đất

ngờ thân phận Người Yêu tôi, thân phận nô
trời, đất trời đầu qua đi, nhưng tình yêu

lệ, thân kiếp đọa đầy, một tội nhân tử hình.
Người muôn kiếp trường tồn, thật bền vững đời đời.

Xương Người đem được ngắn dài, tấm thân khổ
Cho dù nước chảy đá mòn, thế sự chuyển

nhục của Người Yêu tôi nát tan. Gai
vân, mà tình yêu Chúa vẫn còn. Chúa

nhọn thấu đầu Người Yêu tôi, tay chân bị đóng
oĩ biết rằng trời qua đi, đất cũng chẳng vững

đình, một lưỡi đòng nhọn đã đâm thấu ngực Người.
vàng, tình yêu của Người vẫn đậm sâu nông nàn.

ĐK: Người Yêu tôi chết đi, chết vì yêu tôi đó

thôi. Ai ơi, coi kỹ Con

Người đã chết, chết trên thập giá ô nhục.

Chúa ơi, Chúa chết bao giờ, bao

giờ tôi mới đến xứng, xứng với tình yêu, tình

yêu của Người. Hỡi ai, hỡi

khách qua đường, dừng chân đứng lại mà

xem cho tường. Chúa ơi, Chúa chết cho

ai? Mỗi tình tuyệt mỹ tuyệt đối, đối
với tình tôi, tình tôi nhỏ dại.

Coda
Người Yêu tôi là Chúa,
Người yêu tôi mà thôi. *Fine*

